

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0023 van 6 februari 2012
in de zaak 1011/0131/SA/1/0103

In zake:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter VERGUCHT en Cecilia CONRADI
kantoor houdende te 1700 Dilbeek, Ninoofsesteenweg 255

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. het college van burgemeester en schepenen van de **stad Ninove**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim DE CUYPER
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

2. het **Agentschap Wegen en Verkeer**, met adres te 1000 Brussel,
Koning Albert II-laan 20 bus 4

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 1 oktober 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen, van 26 augustus 2010 waarbij aan de tweede tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitvoeren van wegen- en rioleringswerken ter hoogte van de [REDACTED].

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de eerste tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst. De tweede tussenkomende partij heeft in haar verzoekschrift tot tussenkomst niet geantwoord op de vordering tot schorsing.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 april 2011, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hans-Kristof CAREME, die loco advocaat Peter VERGUCHT verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Veerle TOLLENAERE, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Koenraad VAN DE PIJPE, die loco advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, zijn gehoord.

De tweede tussenkomende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

De behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 18 april 2011, waarvoor de partijen opnieuw worden opgeroepen en waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter VAN ASSCHE, die loco meester Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bram DE SMET, die loco meester Wim DE CUYPER verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verzoekende partij en de tweede tussenkomende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMSTEN

Het college van burgemeester en schepenen van de stad NINOVE vraagt met een op 20 januari 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 26 januari 2011 vastgesteld dat er grond is om het verzoek voorlopig in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

De Raad verzoekt het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove haar collegebeslissing om in rechte te treden, genomen op grond van artikel 193 van het

gemeentedecreet, bij haar uiteenzetting ten gronde te voegen en minstens neer te leggen op de schorsingszitting. Dit gebeurt op de openbare terechtzitting van 4 april 2011 en de Raad verklaart dit verzoek tot tussenkomst dan ook ontvankelijk.

Het Agentschap WEGEN en VERKEER vraagt met een op 11 januari 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 26 januari 2011 vastgesteld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 11 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tweede tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het uitvoeren van wegen- en rioleringswerken ter hoogte van [REDACTED] aan kruispunt [REDACTED]”.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 juni tot en met 3 juli 2010, worden tien bezwaarschriften ingediend, waarvan één door de verzoekende partijen.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen, brengt op 27 mei 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Natuur en Bos verleent op 14 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer, brengt op 22 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 22 juli 2010 neemt de eerste tussenkomende partij volgend standpunt in:

“ ...

GUNSTIG,

- *Mits het naleven van het advies van de dienst leefmilieu*
- *Mits het uitvoeren van de voorgestelde aanpassingen:*
 - *Een toegang van 5m breed voor de carwash zodanig dat het in- en uitrijdend verkeer kan kruisen*
 - *Een toegang van 4m breed voor de loten [REDACTED] voor de percelen [REDACTED]*
 - *Een bundeling van de toegangen tot de percelen van de verkaveling [REDACTED]. Aanduiden van oversteekplaatsen voor de voetgangers en fietsers, afkomstig uit het middeneiland en dit ter hoogte van [REDACTED] en van de [REDACTED]*
 - *Creëren van een ‘beveiligde’ overgang voor de zwakke weggebruikers ter hoogte van [REDACTED] en ter hoogte van [REDACTED] door het plaatsen van knipperlichten met oranje fase en rode fase voor voertuigen op de*

gewestweg. Via een drukknop, te gebruiken door de zwakke weggebruikers, kan het verkeerslicht op rood springen, wat een 'veiligere' oversteek mogelijk maakt.

- o Lokaal de boordstenen aanpassen tot overrijdbare boordstenen ter hoogte van de toegang tot de ingebouwde container op de parking van [REDACTED]

...”

Op 26 augustus 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt daarbij:

“ ...

Overeenstemming met dit plan

Voor zover niet gelegen in natuurgebied is de aanvraag in overeenstemming met de vastgelegde ordening

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het betreft werken van algemeen belang die bedoeld zijn om de verkeersafwikkeling en de verkeersveiligheid te verhogen; gezien het de herinrichting betreft van bestaande wegen is er weinig of geen ruimtelijk impact voor de omgeving; de bestaande stedenbouwkundige aanleg blijft dan ook onaangetast;

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partijen brengen het bewijs bij dat de bestreden beslissing op 2 september 2010 werd aangeplakt conform artikel 4.7.26, §4 VCRO.

De verzoekende partijen hebben dan ook tijdig beroep ingesteld met een ter post aangetekende brief van 1 oktober 2010.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zal de verzoekende partij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens

vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te stellen bij de Raad.

De Raad oordeelt dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen. Bovendien blijkt uit het dossier dat de verzoekende partijen niet wonen te ■■■■■, maar op dat adres alleen hun handelszaak uitbaten.

De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift, meer specifiek in het onderdeel '*moeilijk te herstellen ernstig nadeel*' met betrekking tot de financiële nadelen en parkeerproblemen, voldoende aannemelijk maken dat zij als eigenaars van een aangrenzend perceel rechtstreekse en/of onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Bovendien worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen voldoende concreet omschreven en valt er niet te betwisten dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

C. Onderzoek van het verzoek tot heropening van de debatten

Met een aangetekende brief van 26 augustus 2011 vragen de verzoekende partijen de debatten te heropenen, omdat zij een, volgens hen, nieuw gegeven willen meedelen aan de Raad.

Bij gebrek aan decretale regelgeving terzake oordeelt de Raad soeverein over de modaliteiten om al dan niet in te gaan op een verzoek tot heropening van de debatten.

De Raad stelt vast dat het nieuw gegeven dat de verzoekende partijen aan de Raad willen meedelen, een verkeersdeskundig advies is van ■■■■■, opgemaakt op 28 juli 2011, in opdracht van de verzoekende partijen en van andere handelaars, die gevestigd zijn binnen het zogenaamde middeneiland dat door de uitvoering van de bestreden beslissing zal gevormd worden.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen deze studie ook hadden kunnen laten uitvoeren vooraleer het verzoekschrift in te dienen. Noch de studie, noch het voorwerp ervan heeft betrekking op een gegeven, waarvan de verzoekende partijen pas na de indiening van het verzoekschrift op de hoogte konden zijn, integendeel, want uit het verzoekschrift tot tussenkomst van de eerste tussenkomende partij blijkt dat men reeds in 2003 is gestart met de voorbereidingen van de herinrichting van het kruispunt ■■■■■, waarvoor de bestreden vergunning is verleend.

De Raad wil ligt het verzoek tot heropening van de debatten niet in en heropent de debatten dan ook niet.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou aan de verzoekende partijen een MTHEN berokkenen aangezien zij als eigenaar en uitbaters van bloemen - en plantenzaak [REDACTED] op het ‘eiland’ zeer ernstig in hun werk - en exploitatieomstandigheden wordt aangetast.

De toegang tot de talrijke erftoegangen is uiterst problematisch en dat wordt als dusdanig erkend door de projectauditor in zijn conformiteitsverklaring. De projectcoördinator schrijft letterlijk aangaande het ontwerp: “Hopelijk functioneert het. Want de situatie blijft intrinsiek toch heel wat conflicten bevatten door de functies in het middeneiland en de vele erftoegangen. En dat is verkeerstechnisch nauwelijks oplosbaar, al kan men met camera’s en andere ingrepen de scherpe kantjes wel doen verdwijnen”.

De bewoners – dus ook de verzoekende partijen – en de klanten en leveranciers van verzoekende partijen moeten op een drukke baan hun oprit op en af, terwijl het verkeer op nagenoeg de hele rotonde voortdurend van rijvak moet verwisselen (zie het ontwerp: dat is zoals een bewoner het typeerde [REDACTED] maar dan in het groot).

De eigendom van verzoekers op het eiland alwaar zij hun handelszaak uitbaten komt in geval van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing midden in de rotonde van twee en op vele plaatsen drie rijvakken waar de diverse verkeersstromen zich voortdurend mengen, te liggen.

Als eigenaar en uitbater op het middeneiland hebben verzoekende partijen geen enkele voorziening om als voetganger of als fietser de overkant van de wegenis te bereiken. Ook de klanten zullen niet in de mogelijkheid zijn om als voetganger of fietser de winkel op een veilige manier te bereiken.

...

De bestreden beslissing ontzegt aan de verzoekende partijen als eigenaar en uitbater op het middeneiland diens recht op basismobiliteit: ze kan noch te voet, noch met de fiets de overkant van de straat bereiken want zij heeft geen enkele, ook maar minimale vorm van bescherming in een bijzonder gevaarlijke verkeerssituatie.

In de plannen is evenmin in enige parkeermogelijkheid voorzien aan de zijde van het eigendom van verzoekende partijen. Hierdoor wordt het onmogelijk gemaakt voor de klanten om zich aan de winkel te parkeren. De beslissing verhindert bovendien dat er op een veilige wijze leveringen kunnen worden uitgevoerd, zodat de toelevering van het bedrijf in gedrang wordt gebracht.

Aan de vereiste van het MTHEN wordt voldaan.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

De verzoekende partijen beroepen zich in casu op het feit dat zij als eigenaars en uitbaters van bloemen- en plantenzaak [REDACTED] op het eiland zeer ernstig in hun werk- en exploitatieomstandigheden zouden worden aangetast.

Hun ernstig nadeel vertrekt dus volledig vanuit de handelszaak. Alhoewel ze zichzelf ook als “bewoners” lijken te omschrijven, wonen zij echter niet in [REDACTED] maar in [REDACTED].

Zij zijn derhalve geen bewoners, maar eigenaars en uitbaters van de bloemen- en plantenzaak.

De verzoekende partijen zijn blijkbaar van mening dat de bestreden vergunning een impact zal hebben op hun handelszaak. Dit komt in essentie neer op een financieel nadeel.

Een financieel nadeel kan in beginsel niet als moeilijk te herstellen worden beschouwd, tenzij bijzondere redenen kunnen worden aangevoerd waaruit blijkt dat dit wel het geval is.

...

De verzoekende partijen tonen niet op concrete en duidelijke wijze aan dat de onveilige situatie die zij menen te zien als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, afwijkt van de huidige veiligheidssituatie. Laat staan dat ze aantonen dat deze nog onveiliger zou worden.

Dit laatste kan ook op geen enkele wijze ernstig worden voorgehouden.

De aanleiding voor het gehele project is het veiliger maken van de site. Net de veiligheidsproblematiek is dus de aanleiding voor het project.

...”

De eerste tussenkommende partij sluit zich integraal aan bij de weerlegging van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel door de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat dit begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de vordering wensen te voorkomen, voeren de verzoekende partijen aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een ‘ontzegging van hun recht op basismobiliteit’ zal veroorzaken.

De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partijen nalaten, in het bijzonder voor wat de door de verzoekende partijen bijgebrachte documenten betreft, voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad zouden toelaten om de ernst en het persoonlijk karakter van

het ingeroepen nadeel, meer specifiek de *‘ontzegging van hun recht op basismobiliteit’*, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Zo kan de Raad, op basis van het verzoekschrift en de bijgebrachte documenten, bijvoorbeeld niet nagaan waar de handelszaak van de verzoekende partijen precies gelegen is.

In hun verzoekschrift stellen de verzoekende partijen dat hun handelszaak zich *“op het middeneiland”* bevindt, maar dit wordt echter niet concreet aangetoond.

Noch uit de documenten van de verzoekende partijen, noch uit de documenten van de verwerende partij, en in het bijzonder de plannen, valt af te leiden waar de handelszaak van de verzoekende partijen precies is gesitueerd.

Bovendien tonen de verzoekende partijen niet aan hoe de, volgens hen onveilige, situatie voor voetgangers en fietsers een persoonlijk probleem zou zijn dat voor hen eveneens ernstig en moeilijk te herstellen is.

Met betrekking tot de stelling van de verzoekende partijen dat er niet voldoende parkeerplaatsen voorzien zijn in het bestreden project, verduidelijken de verzoekende partijen niet hoe dit voor hen een persoonlijk probleem zou doen ontstaan, dat daarenboven voor hen ook ernstig is en moeilijk te herstellen. De verzoekende partijen stellen alleen dat hun klanten geen parkeermogelijkheden meer zullen hebben voor de winkel.

De Raad oordeelt dat dit als zodanig geen persoonlijk nadeel is voor de verzoekende partijen zelf en bovendien, voor zover het als een ernstig nadeel beschouwd zou worden, een financieel nadeel is, dat niet moeilijk te herstellen is, want voor vergoeding vatbaar.

Tenslotte bewijzen de verzoekende partijen de door hen beweerde aantasting van hun werk- en exploitatieomstandigheden niet en is zulk nadeel principieel herstelbaar, want financieel en dus voor vergoeding vatbaar.

Bij gebreke van bijkomende gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met hetgeen in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten, is het door de verzoekende partijen ingeroepen nadeel dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig.

Deze vaststelling impliceert overigens dat een onderzoek van het eventueel moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot heropening van de debatten wordt verworpen.
3. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 februari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

 met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Heidi HUANG

Eddy STORMS